

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/152/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814201888
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814201888.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v právnej veci žalobcu P., zastúpeného D. proti žalovanej L., o zaplatenie 91,72 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 22. septembra 2014, č.k. 12C/102/2014-44, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 29,99 Eur, do troch dní, k rukám zástupcu navrhovateľa.

o d ō v o d n e n i e :

Okresný súd svojím rozsudkom žalovanej uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 91,72 Eur s ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % zo sumy 24,59 Eur od 04.02.2011 do zaplatenia, 9 % zo sumy 51,93 eur od 04.03.2011 do zaplatenia, 9 % zo sumy 12,70 eur od 04.04.2011 do zaplatenia a 9,25 % zo sumy 2,50 eur od 04.05.2011 do zaplatenia a trovy konania vo výške 75,64 Eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 59,14 Eur a z ostatných trov vo výške 16,50 Eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli dňa 15.07.2010 Zmluvu o pripojení (ďalej len „Zmluva“) podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení noviel (ďalej len „ZEK“). Predmetom Zmluvy bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom navrhovateľa podľa § 4 ods. 8 ZEK odporkyni ako účastníkovi podľa § 5 ods. 7 ZEK. Žalovaná neuhradila právnemu predchodcovi žalobcu a po postúpení jeho pohľadávky ani žalobcovi cenu za poskytnuté telekomunikačné služby vo výške 81,72 Eur, ani poplatky za upomienky spolu vo výške 10 Eur, teda sumu 91,72 Eur, ktorú uložil okresný súd žalovanej zaplatiť žalobcovi. Pokiaľ sa žalovaná v konaní bránila tým, že časť zo žalovanej pohľadávky zaplatila, v konaní bolo preukázané, že platbou 30 Eur uhradila žalobcovi iný dlh z iného obdobia vo výške 47,80 Eur na základe faktúry č. XXXXXXXXXXXX, splatnej dňa 03.12.2011, ktorý nárok nebol predmetom žalobcovho návrhu v konaní uplatneného nároku, a ktorý si žalobca uplatňoval voči žalovanej mimosúdne. Dôvodný bol návrh navrhovateľa aj v časti úroku z omeškaniam, ktorý bol uplatnený v súlade s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v platnom znení. Na úrok z omeškania mal navrhovateľ nárok v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd preto uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi aj ním uplatnený úrok z omeškania dňom nasledujúcim po splatnosti jednotlivých fakturovaných súm. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 43 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z. z., o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalovaná a domáhala sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu zamietne. Uviedla, že žalobcovi

zaplatila 30 Eur na základe jeho výzvy, v ktorej jej bolo oznámené, že zaplatením tejto sumy do 31.05.2014 sa zbaví dlhu v celkovej výške 47,80 Eur s tým, že voči nej žalobca neeviduje žiadnu inú pohľadávku. Ďalej uviedla, že navštívila pobočku T. a žiadala, aby jej potvrdili, že sumu 91,72 Eur, ktorej zaplata sa žalobca voči nej domáha, uhradila. Bolo jej ústne potvrdené, že táto suma bola zaplatená v roku 2011 s tým, že potvrdenie jej vystaviť nemôžu. Vytýkala súdu prvého stupňa, že nevyžiadal potvrdenie o zaplatení istiny žalobcovi.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť, uplatnil si trovy odvolacieho konania. Uviedol, že zaplatenie sumy 30 Eur žalovanou nesúvisí s predmetom tohto konania. Žalovanej nebolo vydané potvrdenie o skutočnosti, že voči nej žalobca neeviduje žiadnu pohľadávku. Zdôraznil, že zaplatením sumy 30 Eur sa žalovaná zbavila svojho dlhu vo výške 47,80 Eur voči žalobcovi, vyplývajúceho z faktúry č. XXXXXXXXXXXX s tým, že sa tento dlh považuje za uhradený v celosti. Pokiaľ žalovaná uvádza, že zaplatila žalobcovi i dlh vo výške 91,72 Eur, tieto svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázala, naopak, žalobca preukázal svoj nárok dostatočne, listinne a skutkovo, a preto na uvedenej žalobe trvá.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu podaného odvolania jeho dôvodov a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

V danej veci sa žalobca proti žalovanej domáhal zaplata sumy 91,72 Eur s príslušenstvom titulom zmluvného plnenia na základe faktúr č. XXXXXXXXXXXX, splatnej dňa 03.05.2011 vo výške 2,50 Eur, faktúry č. XXXXXXXXXXXX, splatnej dňa 03.04.2011 vo výške 12,70 Eur, faktúry č. XXXXXXXXXXXX, splatnej dňa 03.03.2011 vo výške 51,93 Eur, faktúry č. XXXXXXXXXXXX, splatnej dňa 03.02.2011, znejúcej na sumu 24,59 Eur.

Žalovaná existenciu zmluvného vzťahu medzi účastníkmi nespochybnila, dôvodila, že žalovanú sumu vo výške 91,72 Eur s príslušenstvom žalobcovi uhradila, čo jej malo byť potvrdené ústne na pobočke T. v Y..

Podľa § 101 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a dbajú na pokyny súdu. Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti (§ 153 ods. 1 O.s.p.).

V sporovom občianskom súdnom konaní sa uplatňuje prejednacia zásada. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nespĺnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nespĺnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení, je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazné bremeno ako procesný inštitút v sporovom občianskom súdnom konaní spočíva v zodpovednosti účastníka konania za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Ak neboli preukázané tvrdenia účastníka, tento dôkazné bremeno neuniesol, čoho následkom je rozhodnutie súdu vo veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej aj v takých prípadoch, keď neboli preukázané určité skutočnosti, významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nespĺnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovenú v § 101 a v § 120 ods. 1 prvej vety O.s.p. alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec). Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú povinnosti tvrdenia a povinnosti označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena.

V danej veci sa žalobca svojho nároku domáhal titulom zmluvného plnenia zo zmluvy o pripojení, uzavretej medzi jeho právnym predchodcom a žalovanou podľa zákona č. 610/2003 Z. z. Na povinnosť jeho tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce ním tvrdenú skutočnosť, že došlo medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou k uzavretiu zmluvy o pripojení, k poskytovaniu elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom žalobcu s tým, že odporkyňa si svoje zmluvné povinnosti riadne a včas platíť za služby poskytované právnym predchodcom žalobcu neplnila.

Odvolačí súd zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že žalobca uniesol dôkazné bremeno, preukázal existenciu zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, poskytovanie elektronickej služby žalovanej, ktorá tieto okolnosti nespochybnila, a tým aj opodstatnenosť svojho nároku na zmluvné plnenie od žalovanej.

Žalovaná nie je procesným subjektom, ktorého by sa procesné povinnosti, a to bremeno tvrdenia a bremeno dôkazu, netýkali, a preto, pokiaľ sa chcela v konaní úspešne brániť, musela tvrdiť a preukázať, že došlo z jej strany k zaplateniu ceny za služby poskytnuté právnym predchodcom žalobcu a na svoje tvrdenia označiť dôkazy. Teória práva v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu.

Žalovaná tvrdila, že sumu 91,72 Eur žalobcovi uhradila, čo jej mal ústne potvrdiť zamestnanec právneho predchodcu žalobcu. Žiaden dôkaz o svojom tvrdení súdu nepredložila. Žalobca tvrdenia žalovanej rozhodne poprel a tvrdil, že jeho nárok, uplatnený v tomto súdnom konaní, žalovanou splnený nebol.

Vzhľadom na uvedené žalovaná dôkazné bremeno neuniesla a musí niesť následky nesplnenia si svojej procesnej povinnosti, predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, spočívajúce v jej neúspechu v tomto súdnom konaní.

Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil vrátane trov prvostupňového konania, ktorých výšku odvolateľka žiadnym spôsobom nespochybnila.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v celom rozsahu. Trovy odvolacieho konania spočívajú v trovách právneho zastúpenia žalobcu zástupcom z radov advokátov - v odmene za 1 úkon právnej služby zástupcu žalobcu (písomné podanie na súd - vyjadrenie k odvolaniu) podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. po 16,60 Eur, 1 x režijný paušál vo výške 8,39 Eur podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky, 20 % DPH podľa § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky, spolu vo výške 29,99 Eur podľa § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky, ktoré je žalovaná povinná zaplatiť k rukám zástupcu žalobcu (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.